

[Socialministeren]

dette udvalg er netop hr. Taanquists egne bemærkninger og mine om, at vi har set en eksplosiv udvikling i antallet af anmeldte skader. Vi må formodentlig acceptere, at også i de kommende år vil der være et stort antal erhvervssygdomme, nye ting, der vil blive anmeldt, nye ting, man bliver opmærksom på. Vi kan alle beklage, at det er sådan. Men det rejser i hvert fald det spørgsmål, om den lovgivning, vi har lavet for 8-9 år siden, er den rigtige til at gå ind i løsningen af de øgede problemer.

Der var en ordfører, der nævnte – jeg husker ikke hvem – de lange ventetider på at få besked og sådan noget. Det er ikke noget, vi gør for vores fornøjelses skyld. Der er ingen, der ønsker mere end Sikringsstyrelsen og socialministeren, at dette kunne gå langt hurtigere. Men udviklingen i sygdomsforløb går langsomt en gang imellem, og derfor er man nødt til at afvente, hvornår der sker de og de ting.

Alle disse erhvervssygdomme og hele det område trænger altså til at blive set på af et sådant udvalg. Derfor er det netop et argument for at nedsætte det udvalg. Jeg mener ikke, det er rimeligt at gennemføre Socialdemokratiets forslag inden, fordi det ikke bare er et spørgsmål om at forhøje nogle ydelser, lad os sige med 5 eller 10 pct., det kunne man endda overskue, men man går faktisk ind og ændrer nogle principper. Det kan være rigtigt, det tør jeg ikke sige. Jeg kan bare se, at det er dyrt, men hvis det er rigtigt, er det da muligt, at det udvalg kommer frem til det. Jeg synes, at man skulle tilstræbe bred enighed om disse principper, når vi har fået et godt grundlag for det.

Hr. Tommy Dinesen takker jeg for bemærkningerne om, at SF også godt kan se, at problemerne med afgrænsning af fosterskaderne måske skal drøftes i dette udvalg. Jeg vil så til gengæld sige til hr. Tommy Dinesen, at jeg godt vil bede udvalget om at trække dette problem frem til hurtig behandling, således at dette problem med fosterskaderne ikke skal afvente den store gennemgang af arbejdsskadelovgivningen, for det kan godt blive en halvlang sag. Jeg vil gerne give tilsagn om, at det udvalg skal jeg sørge for meget hurtigt kommer til at delbehandle det problem, som ligger os alle sammen temmelig meget på sinde.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg skal blot sige til hr. Taanquist, at medmindre han tror, at enhver kvinde, der påstår, at hun har pådraget sig en fosterskade, får udbetalt erstatning, så bliver det naturligvis jurister, der kommer til at behandle sagerne.

Taanquist (S):

Jeg mener ikke, at det bliver så dyrt, som socialministeren vil påstå, for en række af de ydelser, som her kommer til udbetaling, dækker andre ydelser, der udbetales i forvejen. Man kunne f.eks. nævne revalideringsydelser, for det har været et af hovedformålene med vores forslag at sikre, at de mennesker, der kommer ud for en arbejdsskade, får en rolig tilværelse, så de kan gå ind i et revalideringsforløb eller en omskoling, eller hvad det nu skal være. Det kan de i dag få hjælp til, dels over bistandsloven, dels over arbejdsskadeloven. Men det er utilfredsstillende, for det sætter dem i en psykologisk så dårlig situation, at de går ned med flaget i den tid. Det redder vi altså ved at forhøje ydelserne, og de kommer i høj grad til at dække ydelser, der udbetales i forvejen.

Uanset om det koster meget eller lidt, må det vige for det menneskelige synspunkt. Det er urimeligt, at en masse mennesker går ned og hjem, fordi de har en arbejdsskade, når de så nemt kunne fortsætte, hvis de fik en rimelig compensation og en rimelig sikkerhed.

Så skulle jeg måske sige – måske skulle jeg ikke sige – med hensyn til de lange ventetider i Sikringsstyrelsen, at det er vores opfattelse, at det går langt bedre, end det har gjort.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse

[Formanden]

mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 21:

Forslag til folketingsbeslutning om dagpenget for gravide kvinder.

Af Agerschou (SF) m.fl.

(Fremsat 29/10 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Forslagsstillerne ønsker, at der skal være adgang til at få udbetalt dagpenge fra det sociale udvalg ved enhver form for graviditetsgener, som medfører uarbejdsdygtighed. Der henvises i bemærkningerne bl.a. til, at en kvinde med almindelige graviditetsgener ikke vil have mulighed for at få dagpenge, hvorimod en mand, der i tilfælde af influenza henvender sig til lægen med de samme symptomer i form af kvalme, utilpashed og opkastninger, kan få sygedagpenge. Jeg har ikke helt let ved at følge denne sammenligning, men det kan selvfølgelig være min egen skyld.

Som forslagsstillerne selv er inde på, har en kvinde inden 4-ugers dagen før den forventede fødsel ret til barseldagpenge, når det efter en lægelig bedømmelse skønnes, at graviditeten har et sygeligt forløb, der ved fortsat beskæftigelse vil medføre risiko for kvindens helbred eller for fosteret.

I Sikringsstyrelsens vejledning nævnes netop som eksempler på sygdomstilstande, der kan give ret til barseldagpenge, særlige tilfælde med voldsomme eller hyppige opkastninger, som påvirker almentilstanden og medfører uarbejdsdygtighed. Jeg tror derfor ikke, at det er rigtigt, når det nævnes fra SFs side, at der ikke er ret til dagpenge overhovedet til kvinder, der er uarbejdsdygtige, f.eks. på grund af opkastninger.

Jeg er selvfølgelig helt enig i, at de skal have denne ret. Til gengæld går jeg så ud fra, at vi kan være enige om, at det, vi ikke ønsker, er, at ganske almindelige graviditetsge-

ner skal udløse sygedagpenge. Der kan være mange gener ved at være gravid, men der er også mange glæder. Det er ikke dér, problemet ligger. Så snart det går ud over, hvad der er normalt i en graviditet, er jeg selvfølgelig enig i, at så bør man også kunne skønne, at der er tale om uarbejdsdygtighed, og her skal der udbetales enten barseldagpenge eller sygedagpenge, alt efter genens eller sygdommens karakter.

Hvis SF har nogle eksempler på, at det ikke forholder sig, som jeg antager, kan vi naturligvis få det oplyst under udvalgsbehandlingen, og så vil jeg gerne se på det, men jeg går ud fra, at hovedlinjen må være, at der skal være et eller andet ekstraordinært i forbindelse med graviditeten, som kan berettige til den ene eller den anden form for dagpenge.

Mette Groes (S):

Vi vil godt give principiel tilslutning til tankegangen i det foreliggende forslag. Vi finder ligesom SF, at gravide bør have ret til dagpenge, hvis de på grund af almindelige graviditetsgener er ude af stand til at passe deres arbejde.

Helst havde vi set, at det var muligt at indrette arbejdsmarkedet sådan, at gravide kunne være hjemme med lønkomensation, mens graviditetsubehaget var for stærkt til, at de kunne passe deres arbejde. Det er jo typisk i morgentimerne, og så kunne de dukke op, når det var ovre. Det er jo nok ikke særlig realistisk at indrette arbejdsmarkedet så individuelt, men vi vil godt have undersøgt, i hvilket omfang det faktisk kan lade sig gøre, i udvalget, ligesom vi gerne vil have undersøgt, i hvilket omfang flekstid er en mulighed. Vi er klar over, at det i den sidste ende bliver en belastning alligevel og ikke kan lade sig gøre for alle.

Vi synes altså alt taget i betragtning, at forslaget er et rimeligt bud på, hvordan problemerne kan løses, og vi vil gerne arbejde videre med det i udvalget.

Helge Adam Møller (KF):

Da mit partis ordfører, fru Lizzie Lichtenberg, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hendes vegne og samtidig på Venstres folketingsgruppes vegne sige følgende:

[Helge Adam Møller]

Vi vil først slå fast, at graviditet ingen sygdom er. Man kan vel sige, at den snarere er et sundhedstegn. Vi finder derfor, at vedtagelse af dette beslutningsforslag ville indebære, at kvinder får ret til at oppebære dagpenge ved enhver form for graviditetsgener, der medfører uarbejdsdygtighed. Man vil altså sygeliggøre graviditet, og dette finder vi forkert. Vi er enige med det tidligere nedsatte barselhvileudvalg om, at dagpengereget skal begrænses til sygeligt forløbende graviditeter.

Lad mig slutte med at sige, at de gældende dagpengeregler indeholder ret til barseldagpenge eller til sygedagpenge for kvinder, som får så alvorlige gener, at de kan opfattes som sygdom med efterfølgende uarbejdsdygtighed. Vi finder, at denne ordning skal fortsætte.

Den konservative gruppe og Venstres gruppe kan derfor ikke anbefale vedtagelsen af beslutningsforslaget.

Frank Pedersen (RV):

Da mit partis ordfører, fru Aase Olesen, ikke kan være til stede, skal jeg på Det Radikale Venstres vegne tilslutte mig SFs forslag om at indføre ret til almindelige sygedagpenge i forbindelse med graviditetsgener, der er så kraftige, at de medfører arbejdsudygtighed.

Samtidig med at man fastholder, at graviditet ikke er en sygdom, må man erkende, at en del gravide har så store gener, at de ud fra et almindeligt lægeligt skøn må erklæres for arbejdsudygtige.

Dohrmann (FP):

Jeg mener, at SF er helt ude på overdrevet med det forslag, der er fremsat. Man har gennemført barselorlov, så galt for mænd. Man har på en lang række områder taget meget vidtgående hensyn.

Jeg fik engang fortalt, at hvis de polske roekvinder, der i sin tid kom til Lolland, skulle føde et barn, mens de gik og hakkede roer, lagde de sig somme tider nede i hegnet 2-3 timer. Jeg fortæller det ikke, fordi Fremskridtspartiet ønsker, at forholdene skal være sådan, men det blev sagt for et øjeblik siden, at det at være gravid jo ingen sygdom er.

Jeg tror desværre, at forslagsstillerne med forslag af denne karakter er medvirkende til, at arbejdsløsheden for kvinder stiger og vil

stige fremover. Det er egentlig både synd og skam, for visse steder i landet sukker erhvervslivet efter kvalificeret arbejdskraft, og jeg anser kvinder for absolut lige så kvalificerede i mange situationer som mænd, alt afhængigt af uddannelse naturligvis. Det er helt sikkert, at jo flere af den slags ting man gennemfører, og jo flere restriktioner og jo flere påbud der kommer, jo mere vil arbejdsgiverne foretrække mænd.

Det synes jeg lige forslagsstillerne skal have i tankerne, når de fremsætter denne slags forslag. Jeg tror egentlig ikke, at forslagsstillerne til det her forslag vil medvirke til, at man ligefrem er bange for at ansætte kvinder, men det bliver man altså, når forslag af denne karakter eventuelt bliver vedtaget. Nu hørte vi, at Det Radikale Venstre gav sin tilslutning til det, og dermed er det overvejende sandsynligt, at der er et flertal for hu hej at gennemføre det foreliggende forslag.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

I bemærkningerne til forslaget står der, at man i Sikringsstyrelsens cirkulære med tilhørende vejledning fra 1985 har konkretiseret, at der ikke er nogen ret til dagpenge ved »almindelige graviditetsgener i en normalt forløbende graviditet (f.eks. kvalme, utilpashed, opkastninger, let blodmangel og lettere blodtryksforhøjelse)«. Det vil sige, at kvinder, der har disse almindelige graviditetsgener, kan vælge at blive hjemme og ikke få nogen som helst penge eller gå på arbejde og være syge. Jeg synes, det er et meget stort hul, der er i lovgivningen, og vi støtter derfor SFs forslag.

Agerschou (SF):

Jeg ville egentlig være startet med at komme med nogle bemærkninger til socialministeren, men hun er blevet væk for mig lige i øjeblikket. Nu kommer hun ind igen, kan jeg se, hun var gemt bag en søjle, det kan jo ske for enhver. (*Socialministeren* [Mimi Stilling Jakobsen]: For en søjle?).

Socialministeren sagde i sit indlæg, at ganske almindelige graviditetsgener ikke bør medføre, at man kan få sygedagpenge. Det mener SF faktisk heller ikke. Hvis socialministeren gjorde sig den ulejlighed at læse forslaget til ende, ville hun se, at der faktisk står »enhver form for graviditetsgener, der med-

[Agerschou]

fører uarbejdsdygtighed«. Det er det, der har været hovedsagen for os. Hvis man ikke umiddelbart kan forstå forslaget tekst, kan man blade om i bemærkningerne, og dér fremgår det endnu tydeligere, at det, vi foreslår, er, at gravide kvinder altid skal kunne få dagpenge fra det sociale udvalg, når de er erklæret uarbejdsdygtige på grund af lidelser, der kan henføres til graviditet.

Der er altså ikke tale om, at vi foreslår, at kvinder skal have sygedagpenge, fordi de har almindelige graviditetsgener, hvad det så end er for noget. Det, der er hovedsagen for os, er, at det er graviditetsgener, der medfører uarbejdsdygtighed, og det betyder altså, at man er nødt til at blive væk fra sit arbejde, fordi man ikke er i stand til på rimelig vis at være det pågældende sted.

Da vi første gang fik at vide, at der rent faktisk var et hul i dagpengeloven, nægtede vi egentlig at tro på det. Derfor kontaktede vi nogle kommuner og Sikringsstyrelsen for at checke, om den fortolkning, vi havde fået oplyst, nu også var den korrekte.

Jeg kan oplyse socialministeren om, at Sikringsstyrelsen fortalte SF, at den fortolkning, vi kom frem til, og som fremgår af vores bemærkninger, er den korrekte. Så vidt jeg kunne forstå på socialministerens bemærkninger, har hun åbenbart ikke fået den samme besked, da ministeren sad med gåsefjeren ved sit skrivebord og skulle forberede sig på talen. Jeg synes ofte, det kan være et problem, at embedsmænd i Socialministeriet ikke helt er klar over, hvad der foregår rent praktisk ude i de kommunale forvaltninger.

Ordføreren for de Konservative, hr. Helge Adam Møller, holdt en rørende tale, hvori han fastslog, at graviditet ikke er nogen sygdom. Det synes jeg heller ikke vi har hævdet. Han mente, at hvis man gennemførte det forslag, vi har fremsat, ville man sygeliggøre graviditeten. Jeg kan kun tage den bemærkning som udtryk for, at hr. Helge Adam Møller aldrig har været gravid.

Det, der fremgår af cirkulæret fra Sikringsstyrelsen, er, at man har ret til dagpenge fra det sociale udvalg, når en graviditet har et egentligt sygeligt forløb, mens man i andre tilfælde hverken har ret til dagpenge fra arbejdsgiveren eller fra det sociale udvalg. Det, der er vigtigt for os, er, at når en kvinde henvender sig til en læge og bliver erklæret uarbejdsdygtig på grund af gener eller lidelser,

der kan henføres til graviditeten, så skal vedkommende kvinde under alle omstændigheder have ret til dagpenge.

Jeg bemærkede, at hr. Dohrmann ikke havde læst forslaget. Han vikledede sig ind i nogle betragtninger om, at arbejdsløsheden for kvinder ville stige. Hvis nu hr. Dohrmann gjorde sig den ulejlighed at læse forslaget bemærkninger, ville hr. Dohrmann netop se, at det har vi taget højde for. For hvis vores forslag gennemføres i den skikkelse, det har, bliver det jo ikke arbejdsgiveren, der skal betale de pågældende sygedagpenge. Vi fastslår netop, at det er sygedagpenge, der skal udbetales af det sociale udvalg.

Jeg skal takke de Radikale for tilslutningen. Den betyder, at vores forslag rent faktisk kan gennemføres, men jeg er overbevist om, at når socialministeren får sat sig ned ved skrivebordet nok en gang og måske finder ud af, hvordan forholdene vedrørende disse sager er ude i de kommunale forvaltninger, så vil socialministeren også nok tilslutte sig forslaget, sådan som jeg kender socialministerens almindelige holdning. Forslaget går kort sagt ud på, at når man er syg og dermed uarbejdsdygtig, så har man ret til dagpenge, også selv om man er gravid.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg ved ikke, om hr. Agerschou nogen sinde har været ude i det pulveriserende erhvervsliv, men måden, hr. Agerschou udtaler sig på, tyder i hvert fald på, at han end ikke har snuset til det.

Når man ansætter nogle folk, er det naturligvis, fordi man har nogle job, der skal udføres. Det er ikke, for at folk skal ligge syge. Derfor er jeg 100 pct. overbevist om, at gennemfører man forslag af denne karakter og valget står mellem mand og kvinde, der skal ansættes, så foretrækker man manden, simpelt hen af den grund, at man fra Folketingets side kommer med både det ene og det andet, som gør, at det er umuligt at opretholde et normalt produktionsliv, hvis der er alt for mange af den slags hensyn, der skal tages.

Og så vil jeg igen gøre opmærksom på, at graviditet som sådan jo ikke er nogen sygdom. Det kan da også godt være, at lidt ældre kvinder vil blive foretrukket frem for

[Dohrmann]

de yngre, men det vil da også være helt urimeligt, så jeg synes, at det foreliggende forslag i bund og grund er forkert. Det tyder på, at forslagsstillerne kun har kendskab til den offentlige sektor, ikke til noget som helst andet.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Hr. Dohrmann fortalte os nok en gang, at graviditet ikke er nogen sygdom. Det er vi enige om. Jeg tror, der er et flertal i Folketinget, der mener, at graviditet ikke er nogen sygdom, og det er ikke det, forslaget handler om. Jeg vil anbefale hr. Dohrmann at læse de forslag, han er ordfører på. Det er en stor fordel tit og ofte. Så undgår man nemlig tit at sige noget sludder.

Det, forslaget handler om, og det, jeg vil bede hr. Dohrmann om at give sin mening til kende om, det er: skal man have sygedagpenge, når man er syg? Hvis hr. Dohrmann kan svare ja til det, bør han i konsekvens heraf gå ind for forslaget.

Eksemplerne på kvinder, der er faldet igennem dette hul, drejer sig om kvinder, der er uarbejdsdygtige, og som i forvejen er nødt til at blive hjemme fra deres arbejdsplads. Problemet er så, at de ikke får sygedagpenge, men i givet fald bliver henvist til bistandshjælp, som de som oftest så slet ikke er berettigede til. Det er det, forslaget handler om, og det ville hr. Dohrmann kunne se, hvis hr. Dohrmann gjorde sig den ulejlighed at læse forslaget. Det er meget muligt, at vi, næste gang vi fremsætter forslaget, gør bemærkningerne lidt tydeligere og eventuelt påfører et par tegninger, så det bliver helt klart, hvad det er, det går ud på.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Må jeg for det første sige til hr. Agerschou, at hvis hr. Agerschou en dag ved lejlighed sætter sig ned og læser et af de grønne hæfter og skulle komme til at falde over denne debat, så vil hr. Agerschou se, at jeg aldeles ikke har påstået, at SF mente, at almindelige graviditetsgener skulle udløse sygedagpenge eller barseldagpenge eller noget som helst andet. Jeg sluttede af med at sige: og så går jeg i øvrigt ud fra, at vi alle sammen er enige om, at almindelige graviditetsgener ikke er osv. osv. osv. Jeg har ikke tillagt SF det

synspunkt. Vær venlig at lade være med at tillægge mig det synspunkt.

Så siger hr. Agerschou tre ting. Hr. Agerschou nævner, at man skal være syg. Altså vi går ud fra, at man er gravid, og så skal man være syg. I bemærkningerne til lovforslaget nævnes opkastninger, og hr. Agerschou understreger uarbejdsdygtighed. Det er de tre elementer. Det er vi blevet enige om. Jeg synes, det er meget godt, at vi har klaret det i denne debat.

Der står i vejledningen fra Sikringsstyrelsen under afsnittet »Ret til dagpenge«: Eksempler på sygdomstilstande – her var det syge – og så nævner man særlige tilfælde med voldsomme eller hyppige opkastninger – dér var opkastningerne – som medfører uarbejdsdygtighed. Bingo, dér var uarbejdsdygtigheden!

Det er muligt, hr. Agerschou og jeg taler forbi hinanden. Hvis vi bliver ved med at gøre det, må vi jo begge to have fat i gåsefjeren og skrive til hinanden. Jeg vil foreslå, inden vi går ud i en stor debat om grader af opkastninger og voldsomheden af samme, at vi får de eksempler på bordet, som hr. Agerschou sidder inde med, og at vi så drøfter dem i udvalget. Jeg tror ikke, vi når ret meget længere.

Men må jeg så i øvrigt sige til bemærkningen om, at Socialministeriets embedsmænd ikke rigtig ved, hvad der foregår ude i kommunerne, at det da nok til en vis grad er rigtigt. Det er en påstand, jeg møder af og til i Folketingets socialudvalg, uden at jeg skal referere derfra, men så kan man altså ikke samtidig fra Folketingets side ønske at decentralisere i vidt omfang. Det er jo ikke Socialministeriets embedsmænd, der sidder og personligt tager stilling til grader af opkastninger.

Det er rigtigt, at der kan foregå ting ude i kommunerne, som man ikke har daglig bogføring over; det er nok en almindelig foretælse. Men det er også rigtigt, at hovedopgaven for Socialministeriet, Sikringsstyrelsen, Socialstyrelsen og alle mulige andre er at følge med i, hvad der foregår derude, og indrette lovgivningen herefter, så det kommer til at stå i nogenlunde størrelsesordenen én til én til virkeligheden, og det mener jeg faktisk ikke man kan påpege ikke er tilfældet.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Nu fik socialministeren hvirvlet begrebet decentralisering ind i debatten, og det fatter jeg egentlig ikke.

Når vi ringer over til Sikringsstyrelsen for at høre, om den fortolkning, der fremgår af vores bemærkninger til beslutningsforslaget, er korrekt, meddeler man i Sikringsstyrelsen, at sådan er det, og det er det, vi bl.a. tager udgangspunkt i, når vi fremsætter forslaget, plus det, at vi fra vores folk ude i kommunerne har fået eksempler på, at kvinder, der er erklæret uarbejdsdygtige af en læge, ikke kan få hverken den ene eller den anden form for sygedagpenge, fordi det bliver rubriceret under almindelige graviditetsgener, hvad det så er for noget. I hvert tilfælde bliver det rubriceret på en sådan måde, at der ikke er dagpengeret overhovedet. Det er virkeligheden, og det er derfor, vi har fremsat forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-
tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

*Meddelelser fra formanden:***Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Retsudvalget (11/11 86):

Udtræder: Ole Espersen (S)

Nyt medl.: Ingrid Bo Larsen (S)

Udvalget for skatter og afgifter (11/11 86):

Udtræder: Ove Jensen (FP)

Nyt medl.: Damgaard Nielsen (FP)

Boligudvalget (11/11 86):

Udtræder: Bente Nielsen (V)

Nyt medl.: Pagels (V)

Det energipolitiske udvalg (11/11 86):

Udtræder: Bente Nielsen (V)

Ny stedf.: Pagels (V)

Kommunaludvalget (11/11 86):

Udtræder: Bente Nielsen (V)

Ny stedf.: Pagels (V)

Miljø- og planlægningsudvalget (11/11 86):

Udtræder: Bente Nielsen (V)

Nyt medl.: Pagels (V)

Skatte- og afgiftsudvalget (11/11 86):

Udtræder: Bente Nielsen (V)

Ny stedf.: Pagels (V)

Udenrigsudvalget (11/11 86):

Udtræder: Bente Nielsen (V)

Ny stedf.: Pagels (V)

Det udenrigspolitiske nævn (12/11 86):

Udtræder som stedf. f. Albrechtsen (VS):

Pelle Voigt (SF)

Ny stedf. f. Albrechtsen (VS): Thoft (SF)

Udtræder som stedf. f. Gert Petersen (SF):

Thoft (SF)

Ny stedf. f. Gert Petersen (SF):

Pelle Voigt (SF)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 13. november 1986, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvide til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 18.10